

Nr2

Veebruar 2010

TÄHE

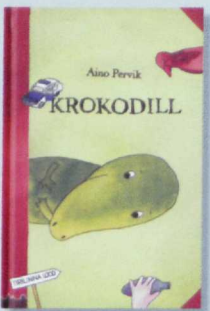

WWW.LASTEKAS.EE

www.taheke.delfi.ee

Tere jälle! Tähekese sünnipäev on lõppenud ja jutumullimäng algab uue hooga peale. Aitäh kõigile, kes möödunud aasta viimases mängus kaasa löid ja oma vastused saatsid! Neid kogunes nii palju, et Tähekese postkast sai triiki täis.

Värskel jutumullipildil osaleb põhjapõder Lembit talvisel allahindlusel. Ta on poekärsusse pannud terve lumememme ja kuulutab nüüd, käed puusas:

Mida Lembitul seekord öelda on?

Saada oma vastus enne 17. veebruari meiliaadressile taheke@taheke.ee või lahtisel postkaardil aadressile Roosikrantsi 6, 10119 Tallinn. Vastusele lisa kindlasti oma nimi, vanus ja aadress!

Parimatele vastajatele on auhinnaks Aino Perviku raamatud „Krokodill“ ja „Kui sa näed korstnapühkiat“ kirjastuselt Tammerraamat. Tegemist uute raamatutega sarjast „Tirilinna lood“.

Eelmine kord tahtsime teada, mida teatab põhjapõder jõuluvanale.

Võiduvastused:

Põhjapõder teatab: „Hei! Kas sa siis ei tea, et jõuluajal on iga põhjapõder hinnas?!“

Kärt Haak, 8 a, Tartu

Põhjapõder teatab: „No tore on! Lõunaks pödralihakonserv, nüüd pödrasambletee ja piparkook! Tahad jalgsi laste kinke tassima hakata või?!“

Meeri Elisabeth Paltmann, 8 a, Randvere

Põhjapõder teatab: „Kui sa kõik selle ära sööd, siis pead küll laste juurde minekuks takso tellima!“

Endrik Einberg, 5 a, Tallinn

Kärt saab auhinnaks raamatu „Kaka ja kevad“, Meeri Elisabeth raamatu „Suur pidusöök“ ja Endrik raamatu „Härra Linnu lugu“.

Palju õnne! Kõik auhinnad saab kätte posti teel!

TÄHEKE

Joonistanud Hillar Mets

SISUKORD

Luuletused <i>Merike Lillo, Ilmar Trull</i>	4
Pääsukesed tulid tagasi <i>Géza Gárdonyi</i>	5
Päikeseloojang <i>Kärt Hellerma</i>	6
Rosinad <i>Piret Raud</i>	8
Tihane ja karu <i>Soome muinasjutt</i>	10
Sookoll Maia <i>Aapo Ilves</i>	11
Võistlus <i>Uued jubejutud 2009</i>	12
Post	14
Meisterdus <i>Traktor</i>	15
Vana aja asjad <i>Sõbrapäev on tulemas</i>	17
Nali	18
Arva ära!	19
Koomiks	20

TÄHEKE

SA Kultuurileht lasteajakiri
ASUTATUD JAANUARIS 1960 • ILMUB KORD KUUS

Toimetuse address:
Roosikrantsi 6, 10119 Tallinn
taheke@taheke.ee
Telefon 646 3697

Peatoimetaja Ilona Martson
Kunstiline toimetaja Priit Rea
Makett Dan Mikkin

Tähekest saab tellida otsekorralduslepinguga
www.tellimine.ee
telefon 617 7717

Esikaane on joonistanud Viive Noor

TÄHEKEST TOETAB EESTI KULTUURKAPITAL

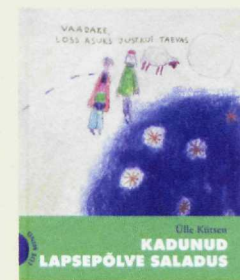
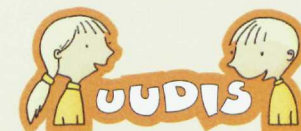
ALGAS KÜMNES NUKITSA KONKURSS

Eesti lastekirjanduse keskus kutsub juba kümnendat korda valima eesti parimat lastekirjanikku ja lasteraamatukunstnikku. Võistlevate raamatute nimestik sisaldab 255 viimase kahe aasta jooksul ilmunud raamatut. Hääletama on oodatud kõik kuni 16-aastased lapsed ja noored, kuid väljaspool põhikonkurssi saavad oma arvamust avaldada ka täiskasvanud lugejad.

1. märtsini kestvat hääletust korraldavad kohalikud rahvaraamatukogud eesotsas maakonna või linna keskraamatukogu lasteosakonnaga. Hääletada saab ka elektrooniliselt Eesti lastekirjanduse keskuse kodulehel www.eltk.ee.

Kümnenda Nukitsa konkursi pidulik lõpetamine toimub 8. mail Tallinnas. Võitjad – laste lemmikkirjanik ja lemmikunstnik – saavad auhinnaks Nukitsa pronkskuju, kolm esimest kirjanikku ja kunstnikku ka rahalise preemia. Eraldi märgitakse ära täiskasvanute hääletuse võitja. Nagu kombeks kutsutakse lõppüritusele loosi alusel ka 70 hääletuses osalenud last.

Eesti lastekirjanduse keskus korraldab Nukitsa konkursi alates 1992. aastast. Eelmises, 2008. aasta küsitluses osales 7215 last. Varem on kirjanikest Nukitsa auhinna võitnud kirjanikud Voldemar Miller, Henno Käo (kahel korral), Edgar Valter, Ene-Maris Tali, Ira Lember, Janno Põldma ja Andrus Kivirähk (kahel korral). Kunstnikest on au-tasu saanud Piret Niinepuu, Ulvi Kuusk, Edgar Valter (kahel korral), Tarmo Tali, Karel Korp, Anni Mäger ja Heiki Ernits (kahel korral).

Merike Lillo

ISAMAA JA EMAKEEL

OMA KODU, ISAMAAD
IGAÜKS MEIST KALLIKS PEAB.
EESTI LIPU VÄRVIDES
TÄHTSAD SÕNUMID ON SEES:

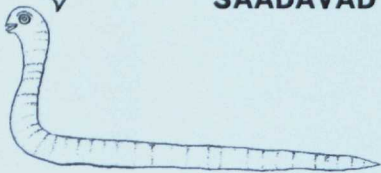
SININE ON KODUTAEVAS,
MUST ON MEIE MULLAPIND.
VALGE PUHTUS, LOOTUS, RAHU –
VÄRVID RÕOMUSTAVAD MIND.

SINITAEVAST ÜTLEB „TERE!”
SUITSUPÄÄSUKESTE PERE.
LEIVAVILJA PÖLLU SEES
RUKKILILLED SINISED.

AGA SINA ARVA ÄRA,
KES ON MEIE RAHVUSKALA!
JA SEE OLEKS VÄGA HEA,
KUI SA RAHVUSKIVI TEAD.

ISAMAA JA EMAKEEL
SAADAVAD MIND ELUTEEL.

AGA
VIHMAUSSIDE
RAHVUSTOIT
ON MULDI!

Ilmar Trull

KOLM SÕPRA

ELASID KOLM RÕÖMSAT SELLI –
ÜKS SARDIIN JA KAKS SARDELLI.

ÜKSKORD NÄGID NAD MAKRELLI,
ARMUSID JA LÄKSID TÜLLI.

PÄRAST TULID TÜLIST VÄLJA,
TEGID JÄLLE RÕÖMSAT NALJA.

LEPPISID JA LASID LESTA,
TÜLI EI VÕI KAUA KESTA!

Géza Gárdonyi

PÄÄSUKESED TULID TAGASI

Ühel aprilli pärastlõunal jutustas õpetaja koolis midagi ilusat. Lapsed istusid, käed süles. Pinkidelt rippus hulk väikesi jalgu. Silmad olid pärani ja mõnel innukal kuulajal isegi suu.

Äkki langes aknale hele päikesekiir. Laste näod selginesid. Kõik pöörasid pead sinnapoole. Vaatasid imestunud sinisesse säravasse õhku.

Korraga aga hüüdis üks Gáli lastest:

„Pääsuke!“

Tõepoolest lendles üks pääsuke akna taga, ja siis veel üks.

„Puhkame,“ ütles õpetaja lastele ja avas akna.

Pääsukesed häälitsevad siia-sinna keereldes: „Vidiit, vidiit!“

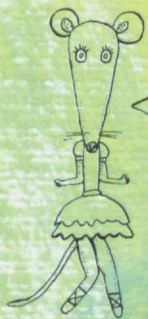
See vist tähendab pääsukeste keeles tere päevast!

Kõik lapsed panid käed vaheliti rinnale ja laulsid pääsukeste poole noogutades: „Pääsupääsu, oota vähe, vii mult ära tedretähed, piiripääri, siidi-viidi, keri peale siidiniidid!“

Ja kõik naersid. Näod õhetasid. Isegi õpetaja naeratas. Tunni aja pärast oli juba kogu küla täis teateid pääsukeste saabumisest.

Täheke nr 4, 1960

Joonistanud Urmas Viik

NII
ILUS
LUULETUS!

Kärt Hellerma

PÄIKESELOOJANG

Luuletus õhtuvalgusest ja kraanadest majade kohal

ÕHTUTI HAKKAB VALGUS VIRVENDAMA,
SEINTEL VÕBELEMA,
VÄRELEMA JA VILKUMA.
PEKSLEMA NAGU PUURIPANDU,
KEDA KEEGI EI NÄE.

ÕHTUTI HAKKAB VALGUS VIRVENDAMA,
ISEENDAGA PALLI MÄNGIMA.
LOOBIB END SINNA JA TÄNNA,
ÜHTE JA TEISE SEINA.
NELINURGAKS, KOLMNURGAKS, RINGIKS,
VÖÖDIKS JA VIIRUKS,
RUUDUKS JA TRIIBUKS,
ÕHUKS JA TULEKS.

VALGUSEVIHUKS.
VALGUSEVÕRGUKS.
LÄIKLEVAKS LAIGUKS.
LEEKIVAKS LÜHTRIKS LAES.

VIIVUKE VALGUST
VISKUB VASAKULE JA PAREMALE.
HÜPPAB MÖÖDA TUBA
HÜPPENÖÖRIGA RINGI.
SINNA JA TÄNNA.
SILMISSE.

NÄE, KIIRGAB.
NÄE, PÕLEB.
NÄE, TUURITAB TOAS.
NÄE, TEEKLEB TRELLE.
NÄE, TEEB TIRELIT.
KARGAB JA KEKSIB.
KLEEPUB SEINALE, VA VÖLLAROOG.
NAGU PILT.
PÄIKESEPILT.
VALGUSEL ON VAHVA.

VAATA, KUS VALGUS VALLATLEB.
VAATA VEEL.
VAATA, SEE ON VALGUSE
IGAÕHTUNE HÜVASTIJÄTT.

TAHAKSIN LÕIGATA SEINAST VALGUSE
ENDALE
VÄLJA,
PANNA ÖÖSEKS PADJA ALLA.
HOMSEKS JA ÜLEHOMSEKS.

KES TEAB, KAS
PÄIKE HOMME ENAM TULEBKI.
SIIS OLEKSID SEINAD ÜKSI JA OMAETTE.
SIIS OLEKS SEINTEL KURB.
JA NAD SUREKSID ÄRA.
AH, TULE VALGUS, AITA
SEINAD HÄDAST VÄLJA.

PÄIKE EI TEA, MIKS TA VAJUB.
MAAKERA EI TEA, MIKS TA PÖÖRLEB.
TUBA KÕIGUB.
TUBA ON MAAKERA KÜLJES.
TUBA EI TEA,
MIKS TA ON.

NÜÜD ON VALGUSEL VILU.
NÜÜD LÄHEB VALGUS ÄRA.
TUBA PIMENES.
OI, JUBA.

AGA KRAANAD TOIMETAVAD IKKA.
NEMAD ELAVAD SADAMAS.
NEMAD TEEVAD TÖÖD.
NEMAD ON TEHTUD
RAUAST JA TRAADIST.
NEMAD ON NATUKE TUIMAD.

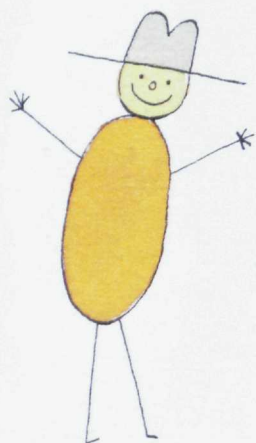
NEMAD PAISTAVAD AKNASSE ÄRA.
MUUDKUI LIIGUTAVAD.
KERGITAVAD ASJU
ÜHEST KOHAST TEISE.
ALLA JA ÜLES.

ENNE OLI MAJADE KOHAL PÄIKE KA.
NÜÜD ON AINULT KRAANAD.
JA KRAANADE
KOBAKAD KÄED.
METALLI PLINN JA PLÖNN.

NAGU ÜLESKEERATUD PIMEDAD LOOMAD.
HIIGLASTE MÄNGUPARGIST.
SUURED JA SIREDAD.
KOOKUS JA NOOKUS.
KOLLASED JA KÕRGED.
TERAS, MIS TÕSTAB PEAD.
KOLIN JA KÕMA.
VARJUTEATER.
VARJUDE MÄNG.

KRAANAD PANID PÄIKESELE TEKI PEALE
JA PEAVAD NÜÜD VIDEVIKKU.

KIRIKUKELL LÖÖB TÄISTUNDI.
KAJAKAD NAERAVAD ÜHA.
ÕÕ ON EES.

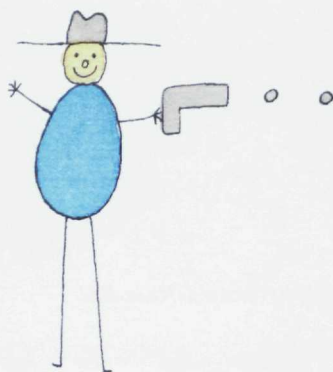
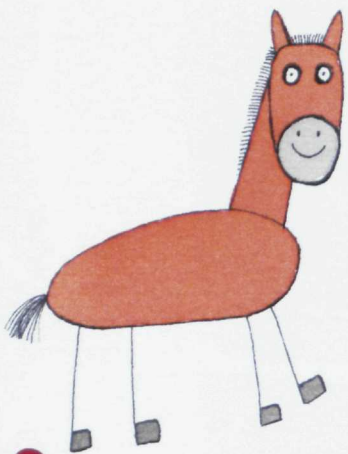
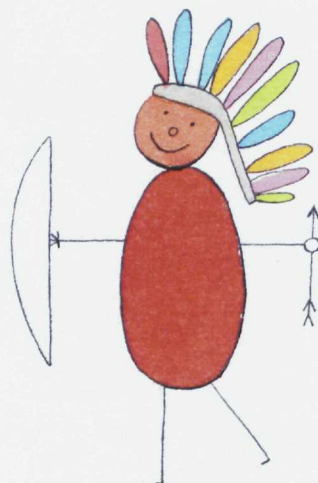
Piret Raud

ROSINAD

Jätkub Tähekesse sari, kus lastekirjanikud meenutavad oma lapsepõlve.

MINA

Minu lasteaias tehti üldiselt hästi süüa. Vähemalt mulle maitsesid peaaegu kõik toidud. No muidugi mitte kartulitangupuder ega ka klimbisupp, aga ülejäänud söögid küll.

Eriti head olid magustoidud. Näiteks rosinakissell küpsisetükkidega. Mulle meeldis seda süües mõelda, et tõmmud rosinad on indiaanlased ja heledad küpsised kauboid. Ma mängisin, et indiaanlaste ja kauboide vahel käib sõda ja selles mängus määrasin mina, kes hukub ning kes mitte. Kui ampasin rosinat, langes indiaanlane, kui neelasin küpsisetüki, jäi kauboide leer mehe võrra väiksemaks. Võitlus mu kausis oli enamasti äärmiselt tasavägine ja seda kuni viimase hetkeni, kuni kaussi olid jäänud vaid üks küpsis ja üks rosin. Siis tuli mul otsustada, kumb jääb võitjaks. Enamasti võitis rosin ehk indiaanlane, sest mulle meeldisid tegelikult indiaanlased rohkem. Indiaanlastel on ilusad sulgedest peaehted ja uhked vibud ning pealegi ma teadsin, et päriselt jäid ajaloos indiaanlased kauboidele alla ja mul oli neist sellepärast natuke kahju.

Ühel päeval juhtus aga nii, et magustoiduks pakuti paljast rosinakisselli ilma küpsisetükkideta. Ma olin muidugi pisut pettunud, ent mitte kauaks. Mulle tuli pähe hea idee. Jätaks õige rosinad praegu üldse söömata, mõtlesin ma, ja koguks need hoopis põske. Siis saaksin neid lõunaune ajal voodis mõnusasti nosida ja mängida, et olen orav, kes sööb oma pesas talvevarusid.

Asusin innuga magustoidu kallale ja peagi selgus et rosinate suhukorjamine polnudki nii lihtne. Oli paras pingutus neelata kissellivedelikku nii, et rosinad jääksid suhu pidama ega lipsaks koos kisselliga otse kõhtu. Pealegi oli rosinaid hästi palju ning mul oli tegemist, et need kõik suhu ära mahutada. Litsusin need keelega tihedalt vastu põsesena ja sain kuidagimoodi hakkama. Ainult mu põsed läksid hästi punni.

Kissell söödud, tüürisin ma, tühi taldrik käes, mustade nõude laua juurde. Laua kõrval seisis minu sõber Kaia. Ta vaatas imestunult mu punnis põski ja küsis huviliselt:

„Mis sul seal suus on?“

„Rosinad,“ ütlesin ma rõõmsalt ning kogu mu hoolsalt kogutud rosinavaru paiskus suust välja põrandale. Muist rosinaid tabasid ka Kaiat.

„Väkk!“ hüüatas Kaia ja ma sain ta näost aru, et ta mõtles seda tõsiselt. „Miks sa neid küll suus hoidsid?“

Ma ei vastanud Kaiale. Ma olin väga vihane. Vihane Kaia peale ja natuke enda peale ka. Kogu mu vaev oli olnud asjatu. Vaat, mida tähendab ütlus, et täis suuga ei tohi rääkida. Nii-moodi võid kaotada kõik selle hea, mis suhu kogutud.

Otsustasin järgmisel korral olla hoolsam. Ent kui magustoiduks jälle kisselli anti, selgus et lisaks rosinatele ujusid kausis taas ka küpsisetükid ning mulle tundus huvitavam teada saada, kes seekord peale jäävad – indiaanlased või kauboid.

Joonistanud Piret Raud

TIHANE JA KARU

Soome muinasjutt

Karu tuli tihase pesa juurde – tahtis külla minna.

Tihasepojad siutsusid pesas.

Karu küsis: „Kas isa on kodus?”

Pojad vastasid: „Ei ole.”

Karu läks minema.

Kui karu oli läinud, tuli tihane koju.

Pojad ütlesid talle: „Oi, oi, siin käis üks suur elukas – karvakasukas, lihamürakas.”

Tihane sirutas ühe tiiva välja ja küsis:

„Kas ta oli nii suur?”

Pojad vastasid: „Ei, ei, isa, suurem ikka.”

Tihane sirutas ka teise tiiva välja ja küsis: „Kas nii suur?”

Pojad vastasid: „Ei, ei, isa, palju suurem. Sina ei ole isegi tema silma suurune.”

Siis ütles tihane: „Sii, tii, tii, oli ta nii suur kui tahes, aga kui ma oleksin kodus olnud, oleksin talle alles näidanud.”

Teisel päeval tuli karu jälle tihase pesa juurde, kavatses külla tulla. Nüüd oli tihane kodus. Kui pojad nägid, et karu tuleb, ütlesid nad:

„Juba tulebki siia see suur elukas, lihamürakas.”

Nüüd lendas tihane suure hoo ja käraga karule kõrva sisse ja hakkas seal puristama, suristama ja nokkima. Ähmis karu põgenes kõigest väest, et kole majaperemees kõrvast ära läheks.

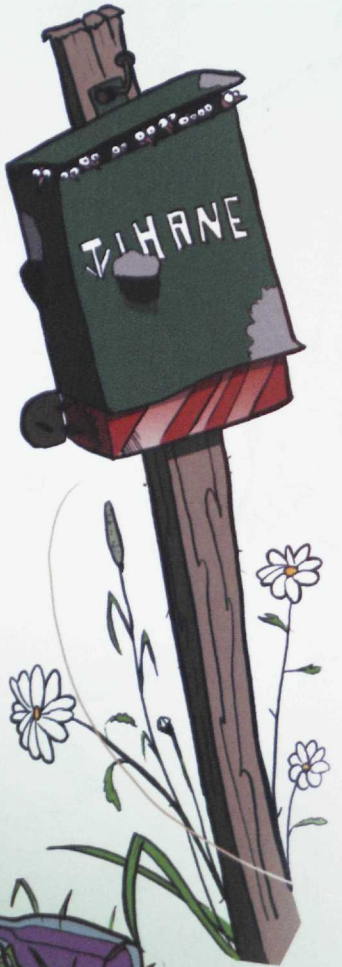
Siis oligi tihasel paras aeg karu sinnapaika jätta.

Tihane lendas koju ja ütles poegadele:

„Sii, tii, tii, nägite nüüd, kuidas metsaotti kõrvast talutati.”

Eks tihane arvanud, et ta oli karu kõrvapidi minema viinud!

Soome keelest tõlkinud Mare Ollisaar

Aapo Ilves

SOOKOLL MAIA

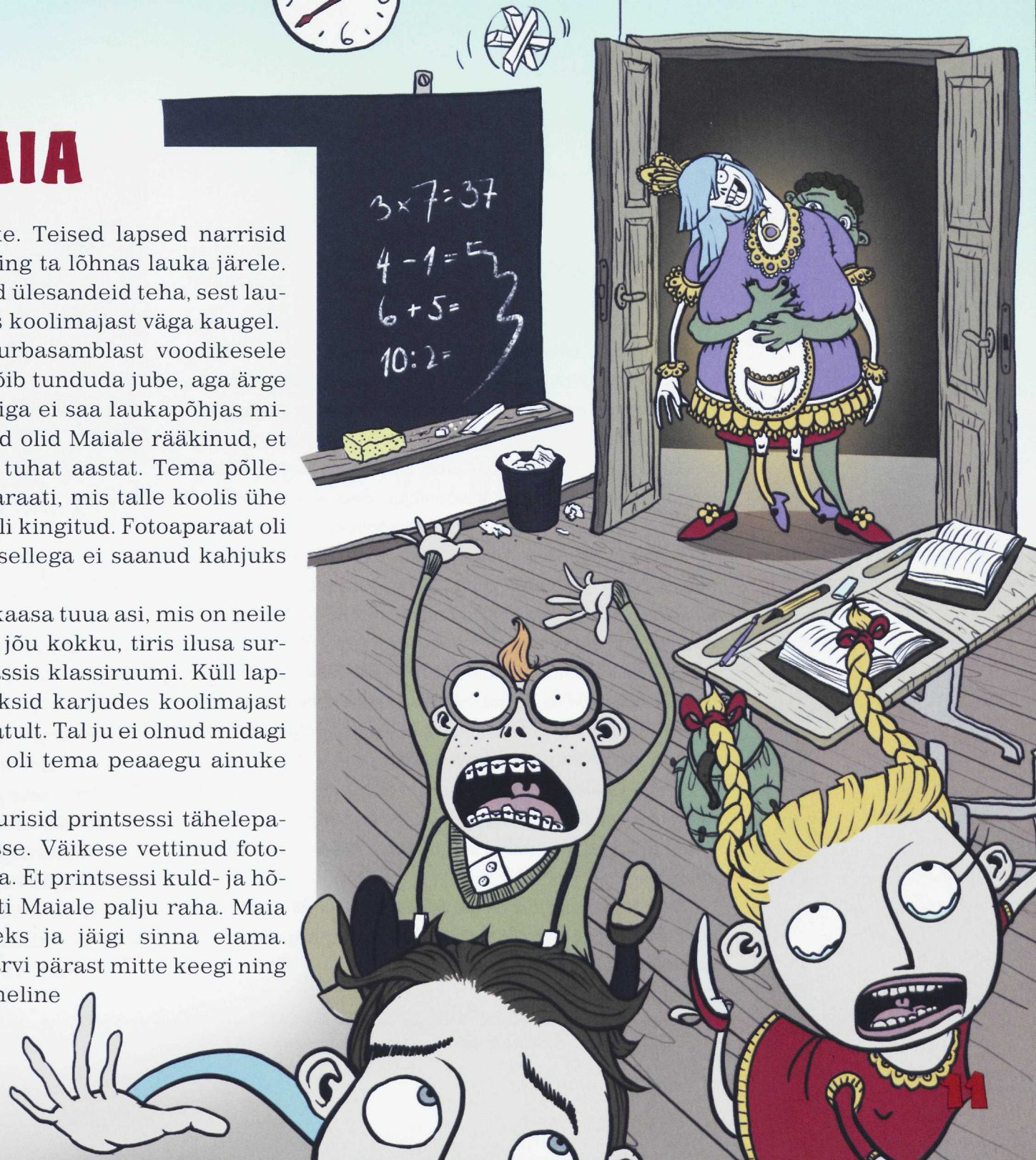
Sookoll Maial oli koolis väga raske. Teised lapsed narrisid teda, sest Maia nahk oli roheline ning ta lõhnas lauka järele. Lisaks oli Maial väga raske koduseid ülesandeid teha, sest laugas, kus ta elas, oli märg ja soo asus koolimajast väga kaugel.

Laukapõhjas oli lisaks Maia turbasamblast voodikesele ka üks ilus surnud printsess. See võib tunduda jube, aga ärge muretsege – ilusa surnud printsessiga ei saa laukapõhjas midagi halba juhtuda. Teised sookollid olid Maiale rääkinud, et printsess olevat seal lebanud juba tuhat aastat. Tema põlltaskus hoidis Maia tillukest fotoaparaati, mis talle koolis ühe viktoriini võitmise eest auhinnaks oli kingitud. Fotoaparaat oli muidugi sooveest läbi imbunud ja sellega ei saanud kahjuks enam pildistada.

Kord palus õpetaja lastel kooli kaasa tuua asi, mis on neile kõige armsam. Sookoll Maia võttis jõu kokku, tiris ilusa surnud printsessi laukast välja ning tassis klassiruumi. Küll lapsed ja õpetaja ehmatasid! Nad jooksid karjudes koolimajast välja ning Maia vaatas neid mõistmatult. Tal ju ei olnud midagi ilusamat kooli tuua, sest printsess oli tema peaaegu ainuke vara.

Kooli kutsuti teadlased. Nad uurisid printsessi tähelepanelikult ja viisid ta siis muuseumisse. Väikese vettinud fotoaparaadi viskasid teadlased minema. Et printsessi kuld- ja hõbehted olid väga väärtuslikud, anti Maiale palju raha. Maia sõitis Ameerikasse vahetusõpilaseks ja jäigi sinna elama. Ameerikas ei kiusanud teda nahavärvi pärast mitte keegi ning hiljem sai temast kõige esimene roheline kaitseminister terves maailmas.

Joonistanud Maida Hollo

UUED JUBEJUTUD 2009

Joonistanud Johanna Vaiksoo, 9 a, Tallinna Nõmme põhikool

Joonistanud Jelisaveta Lapitseva, 4. kl, Kehra gümnaasium

MEGATIBI JUBEÄEV

Megatibi ärkas hommikul üles. Oi, imekaunis hommik, ja megatibi naeratas õnnelikult oma esikaanenaeratust. Vannitoas avastas ta aga õudusega, et on murdnud küüne. „Minu lemmik-küüs!“ ahastas megatibi. Lohutuseks otsustas ta selga panna oma lemmikpluusi. Aga oh õnnetust – lemmikpluus oli määr-dunud! Megatibi mõtles: „Siin aitab ainult minu lemmiktegevus – šoppamine!“ Ja ta läks kaubamajja. Seal aga selgus kurb tõsiasi – see päev oli kuulutatud šoppinguvabaks päevaks! Ja kõik kaubamajad olid suletud ... Suure vihastamise peale läks megatibi kõht hirmus tühjaks. „Lähem söön oma lemmikresto-ranis ühe lemmikkapsalehe,“ otsustas megatibi. Aga lemmik-restoranis oli gaasiavarii ja restoran oli seega suletud.

Nende vintsutuste peale oli juba kätte jõudnud õhtu ning megatibil oli aeg ööklubisse minna. Aga tema lemmikööklubis oli elektrikatkestus! Lohutuseks ostis megatibi lähedal asuvast ajaleheputkast oma lemmikseltskonnaajakirja. Aga juhtunud oli midagi sõnulseletamatut – seltskonnaajakirjas ei olnud te-mast ühtegi pilti! See oli liig mis liig. „Kogu mu elutöö on olnud mõttetu!“ karjatas megatibi ja hüppas kõrvaloleva pilvelõhkuja katuselt alla ...

Megatibi ärkas hommikul oma voodi kõrvalt põrandalt. „Huh, see kõik oli vaid hirmus uni!“ rõõmustas megatibi ja naeratas õnnelikult oma esikaanenaeratust.

Birke Elisabeth Jakobson, 4. kl, Rocca al Mare kool. Esimene koht jubejuttude võistluse vanemas vanuserühmas

Joonistanud Otto Karl Kont, 4. kl, Rocca al Mare kool

ÕUDNE PADI

Elas kord poiss. Tal oli üks väga õudne padi. See hakkas öösel rääkima: „Kui sa mind ei pese, siis ma söön su ära!“

Poiss värises hirmust ega rääkinud sellest kellelegi. Ta unustas patja kogu aeg pesta ja siis tuligi jälle õudne öö.

„Poiss, nüüd ma söön su ära!“

Poiss anus ja ütles: „Palun ära söö mind ära. Anna mulle veel üks võimalus!“

Poiss unustas aga jällegi patja pesta. Ta läks hoopis sõp-radega välja mängima. Õhtul, kui poiss magama läks, ütles padi talle: „Enam ma sulle ei andesta, ma söön su ära, sest sa ei täi-da oma lubadusi.“ Ja sõigi poisi ära.

Poissi ei näinud enam sellest ööst alates mitte keegi.

Reigo Vikat, 4. kl, Kehra gümnaasium. Kolmas koht jubejuttude võistluse vanemas vanuserühmas

ÕUDUKAS

Joonistanud Mari Roos, 10 a,
Türi gümnaasium

Elas kord üks väike poiss. Poisil olid ka väiksed hambad ja nende hammaste sees pisikesed plommid. Plommide sees olid tillukesed killud! Kildude sees aga söögiäätmel. Söögiäätmel sees olid pisikesed vitamiinid. Vitamiinide sees oli vähe kaltsiumit. Kaltsiumi sees olid ained. Ainete sees olid nälkjad. Nälkjate sees olid aga pisikud ja pisikute sees aga sööbikud. Sööbiku sees olid bakterid. Bakterite sees olid aga mürkained. Mürkainete sees elas väike professor. Professori sees oli pisike halb aju. Aju sees olid mõtted. Mõtete sees ujusid teod. Tegude sees olid tagajärjed. Tagajärgede sees olid õnnetused. Õnnetuste sees olid ohvrid. Ohvrite sees oli jumal. Jumala sees olid planeedid. Planeetide sees olid magmad. Magmade sees oli tuum. Tuuma see oli vorm. Vormi sees oli häving. Hävingu sees oli kurb maailmalõpp. Maailmalõpu sees olid inimesed. Inimeste sees aga südamed, mis kahvatusid. Kahvatuse aasta oli 2012 ehk maailma kõige hullem katastroof. Katastroofi sees oli tühjus.

Robert Reiter, 4. kl, Rocca al Mare kool. Esimene koht
jubejuttude võistluse vanemas vanuserühmas

PUNANE PLUUS

Elas üks tüdruk. Temale kingiti punane pluus. Tüdruk kandis seda ja hakkas tasapisi tundma, et pluus hakkab teda vaikselt kägistama! Iga päev kägistas pluus teda aina rohkem ja rohkem. Lõpuks sai tüdruk aru, et viis aastat järjest ei tohiks ju ühte pluusi kanda!

Allan Möldre, 2. kl, Viimsi kool. Kolmas koht jubejuttude
võistluse vanemas vanuserühmas

RIKAS JA VAENE VEND

Elasid kord rikas ja vaene vend. Rikas vend kukkus ja murdis jalaluu. Ta ostis endale kuldse kipsi. Selle all hakkas tal jalg mädanema ja ta suri ära.

Oli öö. Kell lõi südaööd pimm-pomm. Vaene vend läks surnuaeda, tegi kirstu kaane lahti ja võttis sealt kuldse kipsi.

Tuli järgmine öö. Kell lõi 12 – pimm-pomm. Korterist tulid sammud, uksest tulid sammud, ja järsku tuli suur mudakoll ja ütles: „Anna mu jalg tagasi, anna mu jalg tagasi!”

Oli järgmine öö. Kell lõi 12 – pimm-pomm. Vaene vend viis jala surnuaeda tagasi.

Oli järgmine öö. Kell lõi 12 – pimm-pomm. Köögist tulid sammud, uksest tulid sammud, ja jälle ilmus seesama koll ja ütles: „Aitäh, et mu jala tagasi andsid!”

Niimoodi käis see koll veel tükk aega. Ära võta kunagi teiste asju!

Rebecca Järva, 2. kl, Viimsi kool. Kolmas koht jubejuttude
võistluse vanemas vanuserühmas

Kummitus Julia

Joonistanud Robin Lepik

Joonistanud Anzelika-Viktoria Sedulina, 2. kl, Kohtla-Järve ühisgümnaasium

KODU

Joonistanud Hilena Appajeva, 4. kl, Kohtla-Järve ühisgümnaasium

Kodu on paik, kus ma elan,
kodus on isa ja ema.
Kodus on väikene venna ja õde,
kodus saan selgeks,
mis vale, mis tõde.
Kodus võin jonnida, pisaraid valada,
kodus võin sõbraga ringi karata.
Vahel saan kiita, vahel saan laita,
ema või isa ikka mind aitab.
Kui keegi koolis mind pilkab võib
solvab,
kodus alati kõik saab korda ...
Kodust ma paremat paika ei tea,
kodus mõelda on soe ja nii hea.

Martin Hiiesalu, 4. kl, Kohtla-Järve ühisgümnaasium

EESTIMAA

Eestimaa mu kodumaa –
mina elan Eestimaal.
Minu isa, armas ema
elavad ka Eestimaal.

Seal on Narva,
seal on Tallinn,
seal on Püssi ja
nii kallis.

Aga Ida-Virumaad
mina ikka armastan.

Anna Pivovarova, 5. kl, Kohtla-Järve ühisgümnaasium

MINU KODU

Kodus saab süüa,
kodus saab magada,
kodus saab ema käest
mõnikord pragada.
Kodus saab puhata,
kodus saab mängida,
kodus saab venna ja kassiga jännata.
Kodus on olla hea –
siin kedagi kartma ei pea.

Juta Lensu, 4. kl, Kohtla-Järve ühisgümnaasium

Joonistanud Ragnar Lui, 4. kl, Kadrina keskkool

EMAKEEL

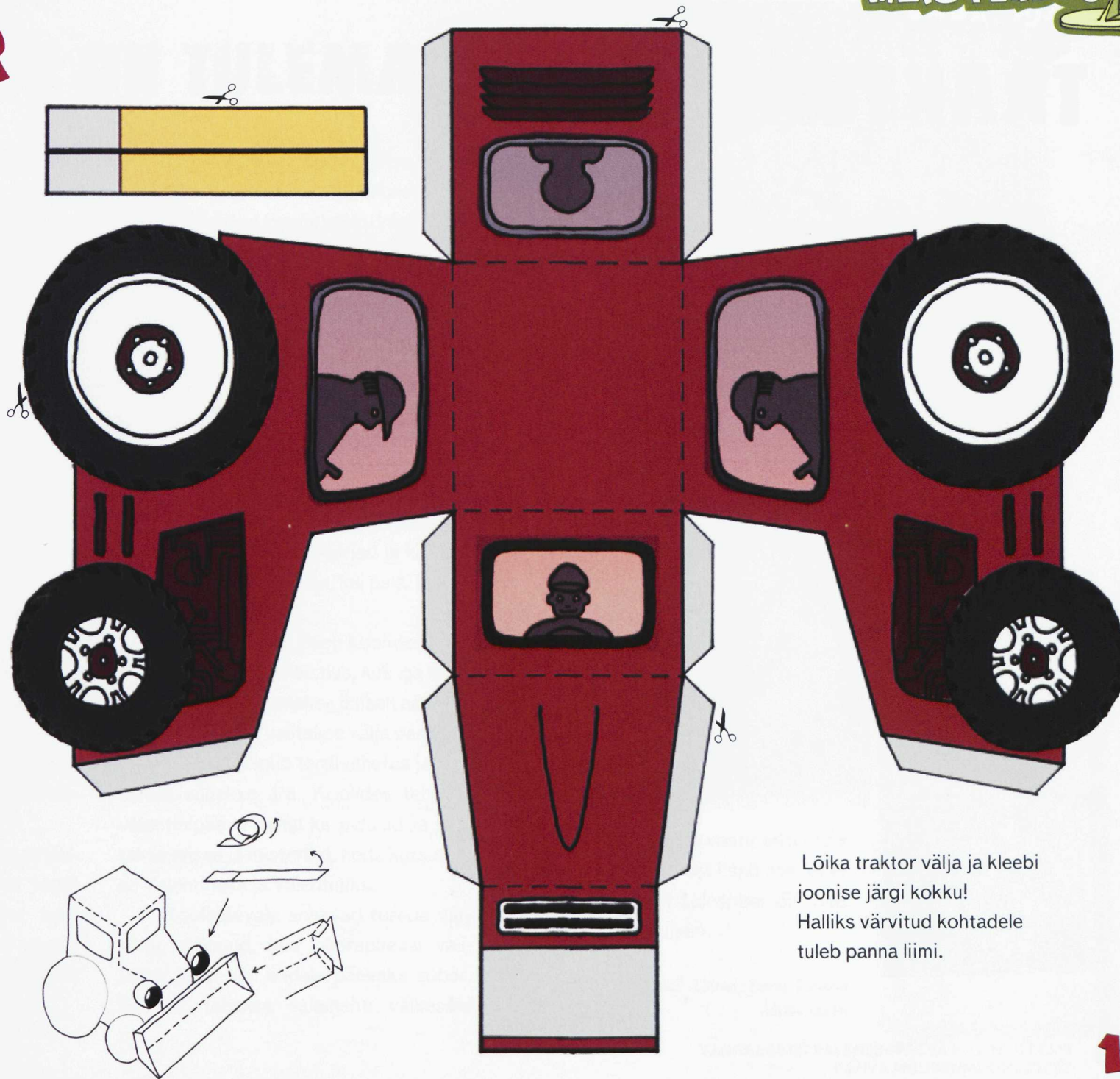
Minu koduks Eestimaa,
sündinud ma olen seal.
Räägin ainult eesti keeles,
hümn mul ammu püsib meeles.

Mu isamaa, mu õnn ja rõõm,
sinust lauldes suur on rõõm.
Sel laulul ilus on ju kõla
ja veelgi ilusamad sõnad.

Emakeelel kaunis kõla,
kõik need mitutuhat sõna.
Ole poiss või ole plika,
emakeeles räägi ikka!

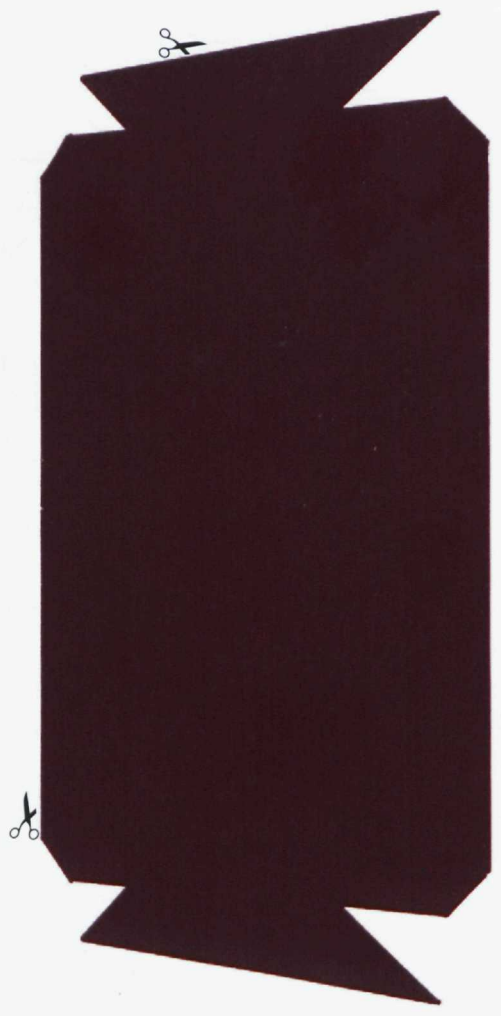
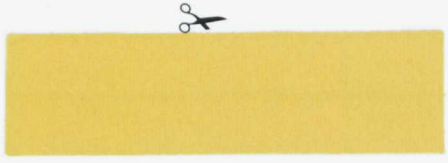
Anett Altmäe, 4. kl, Kadrina keskkool

TRAKTOR

Lõika traktor välja ja kleebi
joonise järgi kokku!
Halliks värvitud kohtadele
tuleb panna liimi.

TRAKTOR

Meisterdamist õpetas Mari Viik

SÕBRAPÄEV ON TULEMAS!

Sõbrapäeva ehk valentinpäeva tähistamine 14. veebruaril on Eestis veel üsna uus komme – veidi üle kümne aasta.

Juba veebruari alguses ilmuvad poodidesse postkaardid, südamekujulised kommikarbid ning kõikvõimalikud muud punastes värvides ja lindude, lillede või südametega kaunistatud asjakesed. Need kõik on mõeldud sõbrapäeva kingitusteks. Legende, miks just 14. veebruaril sõpradele ja kallitele inimestele rohkem tähelepanu pööratakse, on mitmeid.

Valentinpäev on oma nime saanud pühak Valentini järgi. Kuna see nimi oli keskajal nii populaarne, siis ei teata täpselt, millise pühaku järgi nimi on pandud. Esimene püha Valentin, keda võib valentinpäevaga seostada, elas 3. sajandil ja temast on saanud ka armunute kaitsepühak.

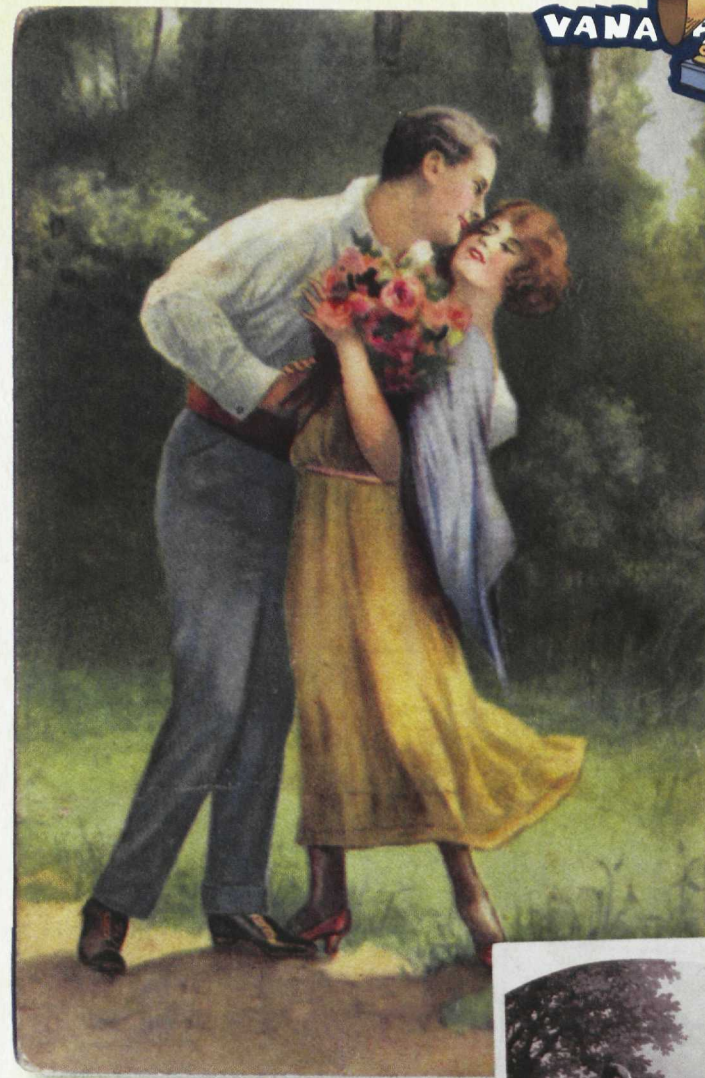
Valentinpäev oligi alguses armunute püha. Noormehed ja neiud tegid teineteisele väikeseid südamest tulevaid kingitusi, saatsid kaarte, kirjutasid luuletusi. Hiljem sai selle päeva sisuks meeles pidada kõiki lähedasi inimesi.

Kõige rohkem tähistatakse valentinpäeva Suurbritannias ja Ameerikas. Seetõttu olid ka Eestis valentinpäevade eestvedajad koolides tihtipeale inglise keele õpetajad.

Eestis on sõbrapäeva meeles peetud alles 1990. aastatest ning põhilised tähistajad on olnud lasteaiad ja algkласsid. Sel päeval joonistatakse näiteks kaarte, mängitakse mängu ja pidutatakse niisama. Vanemates klassides on tavaks sõbrapäeva postkast. Koolilapsed ootavad alati põnevusega vahetundi või päeva lõppu, kui kirjad ja kaardid kätte jagatakse, et näha, kui palju kaarte saab.

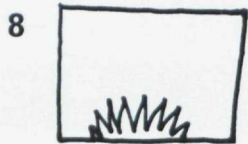
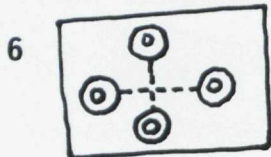
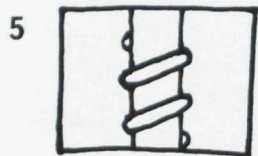
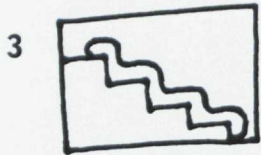
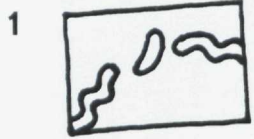
Ühe tavana on Eesti koolidest teada ka näiteks tordivõistlus, kus iga klass teeb tordi, mis pannakse ühiselt näitusele. Tortide seast valitakse välja parimad, seejärel aga toimub tordivahetus ja kõik tordid süüakse ära. Koolides tehakse valentinpäeva puhul ka pidusid ja valitakse misse ja mistereid, keda kutsutakse Valentineks ja Valentiniks.

Koolipäevale annavad toreid värvingu mängud, kus sõbrapäeval valitakse loosi abil endale päevaks sõber. Sõbrale tehakse salamahti väikeseid

Liisi Toom, Eesti Rahva Muuseum

Mis on pildil?

Vastused leiad leheküljelt 19.

Juku tuleb suusavõistlustelt ja teatab: „Mul oli täiesti vale suusamääre!”

„Mitmendaks sa siis jäid?” küsib ema.

„Kaheksandaks!”

„Ja kui palju oli osavõtjaid?”

„Kuus!”

Ema imestab: „No kuidas sa said kaheksandaks jääda, kui võistlustel oli ainult kuus last?”

„Ma ju ütlesin: jäin sellepärast kaheksandaks, et mul oli vale suusamääre!”

Kaks tiigrit vestlevad puuris.

„Näe, sealt tuleb jälle too tädi, kes meile ikka tüki toorest liha toob. Ei saa ainult aru, miks ta sinu juurde lillekimbu paneb?”

„Noh, ta oli abielus selle tüübiga, kelle ma kuu aega tagasi ära sõin!”

Klassi tuleb uus poiss. Õpetaja küsib, mis ta nimi on.

„Mulle pandi eesnimi vanaisa auks, nüüd on sellega pidevalt sekeldusi.“

„Mis su nimi siis on?”

„Vanaisa!”

Õpetaja: „Tänases tunnis räägime aurust ja aurustumisest. Mis te arvate, lapsed, miks pannakse talvel hobusele tekk selga?”

Juku: „Et ta ära ei auraks, õpetaja!”

Mees kalastab Niilusel. Umbne õhk, kohutavalt palav, kala ei näkka. Kolme tunni pärast

ujub tema juurde krokodill.

Krokodill: „Umbne?”

Mees: „Jah ...”

Krokodill: „Palav?”

Mees: „Jah ...”

Krokodill (kavalalt): „Aga äkki supleks natuke?”

Tsirkuses on vastuvõtukatsed.

Tsirkusedirektor: „Ja mida teie oskate?”

Mees: „Ma jäljendan linde!”

Direktor: „Lõõritada oskan ma ise ka. Teid me ei vaja!”

„Mis siis ikka,” ohkab mees ja lendab minema.

Tsirkuses käib etendus. Lövi helistab põlevale rõngale:

„Alljuu, jou, mis teed?”

„Ah, niisama passin,” vastab rõngas.

Lövi: „Okei, ma tulen hüppan varsti läbi!”

Jukul palutakse nimetada viis kõige ilusamat aastat oma elus.

„Jah,” vastas Juku „see oli siis, kui ma õppisin viis aastat esimeses klassis!”

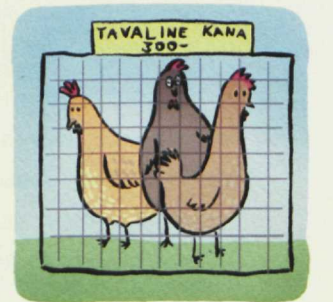
Tädike müüb turul kanu.

„Mis teie kanad maksavad?”

„Kolmsada krooni tükk!”

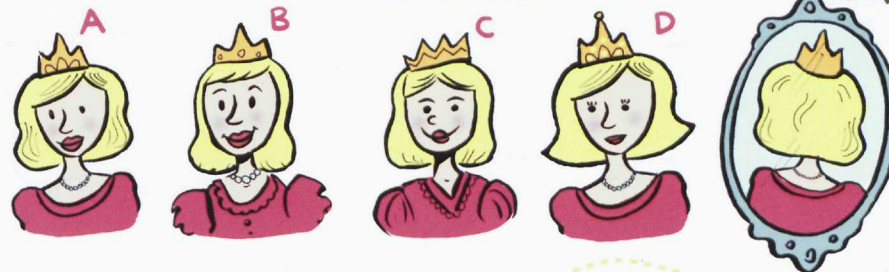
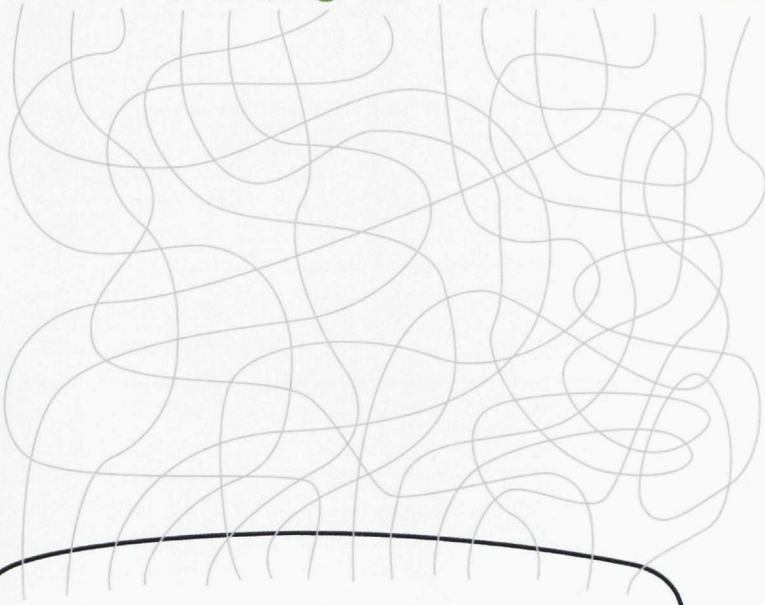
„Nii kallid! Kas need on mingid erilised kanad?”

„Ei ole – mul on lihtsalt palju raha vaja!”

Joonistanud Elina Sildre

A V D P H K Ü E Ü E A N Ä L A

MILLINE PRINTESS PAISTAB PEEGLIST?

MIDA ÜTLEB MARIA?

18. LEHEKÜLJE VASTUSED

1. VIHMAUSSID NUUSUTAVAD KURKI.
2. VIHMAUSS LÄHEB ÜLE ZILETITERA.
3. VIHMAUSS ROOMAB TREPIST ALLA.
4. SAJAJALGSEL ON PISSIHÄDA.
5. BOAMADU RONIB PUU OTSA.
6. NELI KAUBOID PISSIVAD.
7. SIGA VÕTAB HOMMIKUST SUPLUST.
8. SIIL LÄHEB KELDRIAKNAST MÖÖDA.

LEIA VEEBRUARIKUU-
GA SEOTUD SÖNU.
VASTUSE MOODUS-
TAVAD SÖNADEST
ÜLEJÄÄNUD TÄHEDE.

IGAL PUUL ON SAMASUGUNE PAARILINE, VÄLJA ARVATUD ÜHEL. MILLINE PUU ON ÜSIK?

Joonistanud Elina Sildre

Tähekesse toimetuse ootab vastuseid 17. veebruariks meiliaadressil ristsona@taheke.ee või postkaardil aadressiga Roosikrantsi 6, 10119 Tallinn. Lahendajate vahel loositakse välja Lotte pusle.

JAANUARIKUU „ARVA ÄRA!“ VÕITJA ON SÄÄSE LASTEAI A RITSIKA RÜHM. PALJU ÕNNE!

PINGVIINIDE PARAAD

PINGVIINI TV-D EI TAHA RAHVAS ENAM ÜLDSE VAADATA!

VAADATAKSE VAID LÕUNA-MAISEID RANNASERIAALE DELFIINIDEGA JA SEEBIKAID KIRJUDE JA SULELISETEGA!

MA TEAN LAHEN-DUST!

NÄGIN KAABEL-TELEVISIONIST SUUREPÄRAST SAADET!

SELE NIMI OLI VIST "PINGVIINIDE PARAAD"! VÄIDETAVALT VAATAVAD VÄLISMAAL SEDA SAADET KÕIK!

TERE!

TERE!

SEDA ON VÄGA LIHTNE KA TEOSTADA.

VÖTTE-MEESKOND KOHE VALMIS PANNA!

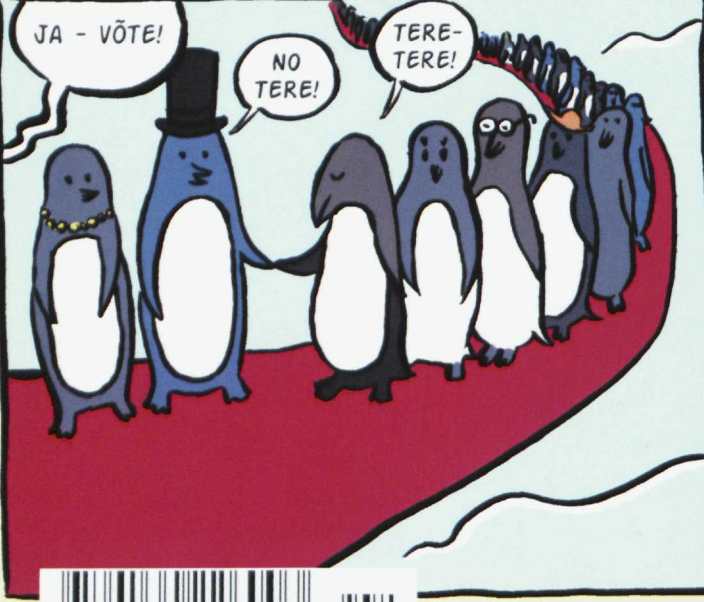

PEAGI...

KÕIK MASSISTSEENIS OSALEJAD - MOODUS-TAGE JÄRJEKORD!

GRIMMIÄMBRID ON SEALPOOL!

KAS KÕIGIL ON KUUED PUHTAKS NÜHITUD? VAIP LAHTI RULLIDA!

JA - VÖTE!

NO TERE!

TERE-TERE!

STOPP-STOPP! ÄRGE SAHMIGE NII VÄGA!

PALUN AEGLA-SMALT JA IGAVA-SMALT. NII, ALUS-TAME UUESTI!

VAATA, LÕPUKS OMETI NÄITAVAD NAD MIDAGI HUVITA-VAT! EI TEA, KAS NAABRI-MEEST KA NÄHA ON?

PTV TERE! TERE!

OHOO, VAATA, MILLINE LÄIKIV SULESTIK SELLEL VEEL ON!

LÕPP

HIND 24 KROONI

Joonistanud Elina Sildre